

dens behov tilgodeses. Kommunen kan som udgangspunkt højst planlægge, at revalidenden får revalideringsydelse i 5 år, jf. aktiveringslovens § 49, stk. 1.

En skyldner, der er under revalidering, må således både efter gældende ret og efter lovforslaget normalt anses for at have uafklarede økonomiske forhold, således at den pågældende som udgangspunkt ikke vil kunne få gældssanering.

Den endelige afgørelse af, om skyldneren opfylder betingelserne for at få gældssanering, beror både efter gældende ret og efter lovforslaget på en konkret vurdering af den enkelte sags samlede omstændigheder, jf. herved også formuleringen »i almindelighed« i forslaget til konkurslovens § 197, stk. 2. Dette gælder også med hensyn til skyldnere, der er under revalidering, og der findes i retspraksis enkelte eksempler på, at der i helt særlige tilfælde er givet en person under revalidering gældssanering, jf. f.eks. Østre Landsrets kendelse af 9. marts 2000 refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 1457, hvor en skyldner under revalidering fik gældssanering bl.a. under henvisning til, at der ville gå mindst 3 år, før han ville være færdiguddannet, at han da ville være fyldt 60 år, samt at det måtte anses for meget tvivlsomt, om han da ville komme i fuldtidsarbejde, således at hans indtægtsforhold ville blive forbedret i forhold til den nuværende revalideringsydelse.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1.3; er hensigten med den foreslåede ændring af konkurslovens § 197 om betingelserne for at få gældssanering ikke generelt at udvide eller indskrænke det område, inden for hvilket der gives gældssanering, men at medvirke til at skabe en mere ensartet og forudsigelig retsstilling.

Efter lovforslagets regler vil der således som hidtil i helt særlige tilfælde kunne meddeles en skyldner gældssanering, selv om den pågældende er under revalidering.

Spørgsmål 12:

Ministeren bedes redegøre nærmere for, i hvilke tilfælde man konkret kan forestille sig, at det vil være relevant at spørge til en forventet arv, jf. også høringsvaret fra Retspolitisk Forening. Eftersom behandlingen af en gældssaneringssag normalt tager ½-1 år, må det være nogle meget få og specielle sygdomsforløb, ministeren fore-

stiller sig, hvor skyldneren forventer, at en arvelader dør, efter at der er gået ½-1 år med gældssaneringsagen, men alligevel så hurtigt, at der kan være tale om et dødsfald der er meget nært forestående.

Svar:

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg foreslås det, at skyldneren som hovedregel skal meddeles gældssanering, hvis skyldneren er håbløst forgældet, og en gældssanering vil medføre en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold, medmindre visse nærmere angivne forhold taler imod det, jf. forslaget til konkurslovens § 197 (lovforslagets § 1, nr. 3). Det foreslås bl.a., at kendelse om gældssanering som efter gældende ret i almindelighed ikke kan afsiges, hvis skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede, jf. forslaget til konkurslovens § 197, stk. 2, nr. 1.

Som anført i bemærkningerne til forslaget til konkurslovens § 197, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, skal vurderingen af, om skyldnerens økonomiske forhold er afklarede, foretages i overensstemmelse med den nugældende retspraksis. Dette indebærer bl.a., at en skyldners økonomiske forhold ligesom i dag efter omstændighederne må anses for uafklarede, hvis det må lægges til grund, at den pågældende er arveberettiget efter en person, hvis dødsfald er meget nært forestående. Om dette er tilfældet, beror på en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder.

Dette indebærer, at skyldneren i forbindelse med den indledende behandling af ansøgningen om gældssanering i givet fald må oplyse over for skifteretten, hvis han eller hun er arveberettiget efter en person, hvis dødsfald er meget nært forestående.

Skyldneren er endvidere under behandlingen af en gældssaneringssag forpligtet til loyalt at oplyse om ændringer i sine økonomiske forhold, jf. konkurslovens § 212, stk. 1, nr. 2. Skyldneren er således også forpligtet til over for skifteretten at oplyse, hvis der under sagens behandling – eksempelvis kort tid før det sidste møde i skifteretten – indtræder omstændigheder, der indebærer, at et dødsfald for en person, som skyldneren er arveberettiget efter, bliver meget nært forestående. Dermed vil også oplysninger om kortere syg-